ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី
លេខៈ១២៨
ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣
<u>សាលដីកា</u>
លេខៈ៣១៩
ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល
បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅៈ
១-ឯកឧត្តម .... ជាប្រធានក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ
២-លោក .... ជាចៅក្រម
៣-លោក .... ជាចៅក្រម
៤-លោក .... ជាចៅក្រម
៥-លោក .... ជាចៅក្រម
៦-លោក .... ជាចៅក្រម
៧-លោក .... ជាចៅក្រម
៨-លោក .... ជាចៅក្រម
៩-លោក .... ជាចៅក្រម

<u>ក្រឡាបញ្ជី</u>
-លោក ....

<u>តំណាងមហាអយ្យការ</u>
-លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ)ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៤០ ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍រវាង

- ដើមចោទឈ្មោះកួត ឡា ,សម រិទ្ធិ, កោះ សំបៀន(ជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ) តំណាងឱ្យប្រជាជន ១៦គ្រួសារ នៅភូមិក្បាលស្ពាន ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយ ។

មានមេធាវីលោក ....។

- និងចុងចម្លើយឈ្មោះសសម (ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុសអាយុ៣៧ឆ្នាំ មុខរបរធ្វើនគរបាល ទីលំនៅសព្វថ្ងៃភូមិក្បាលស្ពាន ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

មានមេធាវីលោក.............. ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹងៈ ប្តឹងទាមទារដី ១៦ឡូតិ៍

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤៦៤ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះកត ឡា កោះ សំបៀន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ)ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ១២៨ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០០៣ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៦-០៨-១៩៩៨ របស់ឈ្មោះកេត ឡា ឈ្មោះកោះ សំបៀន និងឈ្មោះកាក់ រិទ្ធិ បានប្តឹងពីឈ្មោះសសម ពីបទលួចដីចំនួន១៦ឡូត៍ របស់គ្រួសារខ្លួន ទៅលក់ឱ្យអ្នកដទៃនៅក្នុងខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ ក្នុងនោះដីរបស់លោកកត ឡា ៥ឡូតិ៍ ដីរបស់លោកកោះ សំបៀន ៨ឡូតិ៍ និងដីរបស់លោកកាត រិទ្ធិ ៣ឡូតិ៍ ។

បានឃើញសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី២៦ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ដើមចោទឈ្មោះកត់ ឡា កោះ សំបៀន កាក រិត ជាតំណាង ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-ឱ្យដើមចោទទាំង១៦រូប មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រងលើដីលំនៅដ្ឋានចំនួន១៦ឡូតិ៍ ដែលបានសុំកាន់កាប់រួចហើយ ជាកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ បន្ទាប់ពីសាលក្រមនេះមានអនុភាពអនុវត្តន៍។

៣-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន៧០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់រួចហើយ ឱ្យភាគីដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រតាមតម្លៃដីដែលសសម បានលក់ឱ្យយុំពីឆ្នាំ១៩៩៦ មួយឡូត៍ ៩០០បាត សរុប ១៤.៤០០ បាត អត្រាត្រូវបង់១% ស្មើ ១៤៤បាត (មួយរយសែសិបបួនបាត) តាមបញ្ញត្តិច្បាប់ ។

សាលក្រមនេះ ជំនុំជំរះជាសាធារណៈចំពោះមុខគូភាគី ទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍រយៈពេលពីរខែ គិតពីថ្ងៃប្រកាសសាយក្រម ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៤៨ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោកសសម ប្តឹងមិនសុខចិត្ត នឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៥ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ត្រង់ចំណុចសាលក្រមទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសាឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់ឈ្មោះសៀត សាម៉េត ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដីទំនាស់ទាំង១៦ឡូតិ៍ ស្ថិតនៅភូមិក្បាលស្ពាន ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុក អូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឱ្យទៅឈ្មោះសសម កាន់កាប់ជាកម្មសិទ្ធិតទៅ ។

៤-ទុកសិទ្ធិឱ្យដើមចោទប្ដឹងទារប្រាក់ពីរដ្ឋអំណាចដែលបានលក់ដីឱ្យដើមចោទវិញ

៥-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍១៣.០០០៛ គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និងពន្ធហ្នឹង ២៥៥០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០៛ ដីកាកោះ៥០០០៛ អាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០៛ និងបង្គាប់ឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើដីទំនាស់នេះ ។

៦-សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្ដី បើកផ្លូវប្ដឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១៨៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកកត ឡា និងលោកកោះ សំបៀន ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចនៃសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១៧១ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកសសម ប្ដឹងមិនសុខចិត្តនឹងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ត្រង់ចំណុចទាមទារជម្ងឺចិត្ត និងសោហ៊ុយខាតបង់ពេលវេលាចំនួន៣០លានរៀល ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៧៤ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្ដីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ទទួលបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១៨៦ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកកត ឡា និងកោះ សំបៀន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់។

២-ទទួលបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ១៧១ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់លោកសសម ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុស និងគតិច្បាប់។

៣-ទុកជាមោឃៈសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ៦២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

៤-បង្វិលសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ២៩៥ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការកំពូល ទៅសាលាឧទ្ធរណ៍ដើម្បីជំនុំជំរះជាថ្មីឡើងវិញ ។

៥-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្ដីចំនួន៣៨.០០០៛ ដែលលោកសសម បានបង់ រួចហើយ គឺ :

-ពន្ធចុះបញ្ជីក្ដី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់.

-ចំណាយលើកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ នៅសល់១៩០០០៛ បង្វិលជូនលោកសសម វិញ ។

៦-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី២២ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ទទួលជំនុំជំរះសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីសាលាឧទ្ធរណ៍លេខ៤០ចុះថ្ងៃទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០១ តាមអំណាចសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបស់តុលាការកំពូលលេខ៧៤ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ ។

២-បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋវេណីលេខ៩៤ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែសីហា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ចោលជាអសារបង់ ។

៣-ប្រគល់ដី១៦ឡូតិ៍ ស្ថិតនៅខាងកើត លឿងខាងជើងវត្តស្រះត្រាច ភូមិ ក្បាលស្ពាន ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ឱ្យទៅឈ្មោះសសម កាន់កាប់ ជាកម្មសិទ្ធិ ។

៤-កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០៛គឺពន្ធចុះបញ្ជី និងពន្ធហ្នឹង២៥០៛ រង្វាន់ត្រឡាបញ្ជីកាត់ហើបប្រាក់៤៥០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ៥០០០៛ និងចំណាយលើអាជ្ញាធរតុលាការ៥០០០៛ នៅពេលដែលសាលដីកានេះចូលជាស្ថាពរ បង្គាប់ឱ្យដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ១% លើផ្ទៃដីទំនាស់ ។ ប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រនេះ ដាក់ចូលថវិការដ្ឋ៨០% និងត្រូវបានជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស ២០% ។

៥-សាលដីកានេះជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថៃទី១៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ ចំពោះមុខតំណាងចុងចម្លើយ កំបាំងមុខដើមចោទ និងប្រកាសជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤៦៤ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះកត ឡា កោះ សំបៀន ប្តឹងមិនសុខចិត្តនិងសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៦ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ត្រង់ចំណុចសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាការពារ ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះកត ឡា និង កោះ សំបៀន។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៣ របស់ឈ្មោះសសម ។

បានឃើញសាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបៀបលេខ២០៣ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៤ របស់តុលាការកំពូល ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ :

១-ចាត់របៀបធ្វើការអង្កេតបន្ថែម ហើយបើក្នុងករណីចាំបាច់ ចាត់ចៅក្រមប្រឹក្សាតុលាការ កំពូលចុះពិនិត្យ ដល់ទីតាំងដីទំនាស់ ។

២-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០៤ ។

បានស្ដាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា: រឿងនេះតុលាការកំពូលបានចុះ ពិនិត្យត្រឹមត្រូវហើយ សូមសម្រេចចុះ ។

បានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះកោះ សំបៀន នាពេលសវនាការថា: ខ្លួនតំណាងឲ្យប្រជាជនទាំង ១៦គ្រួសារ ខ្លួនមិនសុខចិត្តនឹងការសម្រេចសាលាឧទ្ធរណ៍ ព្រោះដីនេះរដ្ឋអំណាចបានបែងចែកឱ្យពួកខ្លួនមានចំនួន១៦ឡូត៍ មេឃុំខៀវ រដ្ឋា ឱ្យប្រជាជនចេញថ្លៃកាប់ឆ្ការព្រៃចំនួន៤០០បាត ឱ្យសសម ១០០បាត ថ្លៃវាស់វែងប្រជាជនចេញប្រាក់ឱ្យទូច សាខន ចំនួន៥៦០០បាត ដើម្បីឱ្យសសម ថ្លៃកាប់ឆ្ការព្រៃរួចហើយ ស្មើដីចំនួន១៦ឡូត៍នេះ មានសាក្សីដឹងឮ ឃើញច្បាស់ទូច សាខន ប្រគល់លុយឱ្យសសម ផង ។ ក្រោយមកប្រជាជន ១៦គ្រួសារ ទៅកាប់ឆ្ការព្រៃដោយខ្លួនឯង ពេលដីស្អាតហើយ បានសៀត សាម៉េត យកបង្គោលទៅបោះហើយ ថា ដីរបស់ខ្លួនវិញ ឯដំណាំ និងអណ្ដូងទឹករបស់សសម ទើបដាំ និងធ្វើក្រោយពេលដី មានទំនាស់ទេ ។ ពេលប្រជាជន១៦គ្រួសារ ប្រគល់លុយឱ្យទូច សាខនៗ ប្រគល់ឲ្យ សៀនសាម៉េត នៅស្នាក់ការភូមិ មានគណៈកម្មការវាស់វែង បានឃើញនោះ ពុំបានធ្វើកំណត់ហេតុ ប្រគល់ទទួលជាលាយល័ក្ខអក្សរអ្វីទេ ។ ក្រោយមកទើបដឹងថាដីទំនាស់របស់សសម ។ ពេលដែលតុលាការកំពូលចុះពិនិត្យដីទំនាស់ ខ្លួនសុំឱ្យតុលាការកំពូលវាស់ដីទំនាស់សារឡើងវិញនោះ ដោយសារ ដំបូងវាស់ខុស ព្រោះពេលគណៈកម្មការវាស់វែងលើកមុនមានទុកផ្លូវ ចំពោះដីឡូត៍ពួក ខ្លួនមានលេខប៉ុន្មាន ខ្លួនពុំចាំអស់ទេ ខ្លួនតំណាងឱ្យប្រជាជន១៦គ្រួសារសុំជួយរកយុត្តិធម៌ និងមេត្តា ផ្ដល់សិទ្ធិឱ្យ ពួកខ្លួនបានកាន់កាប់ និងបានដីទំនាស់ទាំង១៦គ្រួសារ. ១៦ឡូត៍ ធ្វើកម្មសិទ្ធិតាមផ្លូវ ច្បាប់ផង ។

បានស្ដាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះសសម នាពេលសវនាការថា : ដីទំនាស់ខ្លួនបាន កាន់កាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩១ មកដល់ឆ្នាំ១៩៩៧ ខៀវ រដ្ឋា ជាមេឃុំ សម័យនោះបានសុំចែកទិញដី ខ្លួនយកចែកឱ្យប្រជាជន និងថាចេញថ្លៃកាប់ឆ្ការ ក្រោយមកមិនទាន់បានទិញប្រគល់លុយឱ្យខ្លួន និងពុំទាន់មានការវាស់វែងបែងចែកឱ្យប្រជាជនអ្វីផង ខៀវ រដ្ឋា ធ្លាក់ពីតំណែងទៅ ខ្លួនក៏ពុំដែលបានទទួលលុយថ្លៃដីពីខៀវ រដ្ឋា ដែរ ។ ដីនេះខ្លួនជាអ្នកកាប់ឆ្ការព្រៃដោយខ្លួនឯង និងបានជួលកម្មករកាប់ មានរដ្ឋអំណាចទទួលស្គាល់ការកាន់កាប់របស់ខ្លួនផង ។ តំណាងដើមចោទនិយាយកុហក គាត់មិនស្គាល់ដីខ្លួនផង ដីនេះពុំមានការបែងចែកជាឡូត៍អ្វីទេ ។ កន្លងមកហូតដល់សព្វថ្ងៃខ្លួន មានឯកសារបញ្ជាក់ថា ខ្លួនជាអ្នកកាន់កាប់ និងបង្កបង្កើនផលធ្វើស្រែលើដីនេះ ។ សំណូមពរ តម្កល់ការសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់លោក...........ជាមេធាវីការពារឱ្យដើមចោទបានលើកឡើងថា : ទំនាស់កើតឡើងឆ្នាំ១៩៩៨ក្រោយពីពលរដ្ឋ១៦គ្រួសារបានទិញដីពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានមានតម្លៃ៩០០បាត ក្នុងមួយឡូត៍មានទំហំ១២ម x ២០ម សរុប ១៦ឡូត៍ ។ ចុងចម្លើយឆ្លើយ ពីក្រោមមកថា លោកខៀវ រដ្ឋា

ទិញដីខ្លួនចែកឱ្យប្រជាជនមែន ហើយប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ បានប្រគល់លុយឱ្យសសម រួចហើយ ខ្លួនមានឯកសារបញ្ជាក់ថាសសម បានទទួលប្រាក់ចំនួន៦០០០បាត រួចហើយ ប្រាក់នេះលើសថ្លៃដីទៅទៀត មានសាក្សីដឹងឮផង កាលបើប្រជាជនបានប្រគល់លុយហើយ បែរជាសសម យកដីវិញ ជាការខុសច្បាប់ ប្រជាជនទាមទារដីតែ១៦ឡូត៍ទេ សុំតុលាការផ្តល់សិទ្ធិឱ្យប្រជាជនបានគ្រប់គ្រងដីទាំង១៦ឡូត៍ ។

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់លោក.............. ជាមេធាវីការពារឱ្យចុងចម្លើយ បានលើកឡើងថា : សុំមេត្តាតម្កល់សាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ចុះ ព្រោះទំនាស់កើតឡើងពីទំនាក់ទំនង រវាងប្រជាជន១៦គ្រួសារ និងទូច សាខន ទៀវ រដ្ឋា ទេ កន្លងមក សសម បានយល់ ព្រមលក់ដីឱ្យអៀវ រដ្ឋា មែន តែ សសម មិនទាន់បានទទួលលុយថ្លៃដីនោះទេ ឯថាកូនក្តីខ្លួន បានទទួលលុយនោះ គឺមិនពិតទេ ទូច សាខន ក៏ដូច សសម មិនដែលទទួលស្គាល់ថា ប្រគល់លុយថ្លៃដីឱ្យ សសម ទេ បើ កោះ សំបៀន ឆ្លើយថា ដីទំនាស់របស់សសម ហើយម្តេចទៅនិយាយទិញដីពីទូច សាខន និងខៀវ រដ្ឋា ទៅវិញ ប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ គ្មាននីតិសម្បទារទទួលដីទាំង១៦ឡូត៍ទេ ពេលតុលាការកំពូលចុះទៅមើល ដើមចោទ ចង្អុលខុសទីតាំងដីទាំងអស់ ហើយជាន់លើដីគេ ។ សាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចត្រឹមត្រូវហើយ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាល់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយរបស់តំណាងប្រជាជន ១៣គ្រួសារ និងលោកសសម និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីរបស់គូភាគី

- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៤៦៤ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះកួត ឡា ឈ្មោះកោះ សំបៀន តំណាងឱ្យប្រជាជន១៣គ្រួសារ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះ មកធ្វើការជំនុំជំរះរួមក្រុម ទាំងអង្គច្បាប់ និងអង្គហេតុបាន តាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី និងមាត្រា២២៦ នៃច្បាប់ស្តីពីនីតិវិធីព្រហ្មទណ្ឌ ដែលអាចអនុវត្តបានក្នុងរឿងរដ្ឋប្បវេណីបានផងដែរ ។

- យល់ឃើញថា ភាគីដើមចោទបានលើកឡើងដោយស្របគ្នាថា ដីនេះពួកខ្លួនបានទំនាក់ទំនងទិញពីរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ដោយបានប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃលក់រួចហើយ ទៅឱ្យលោកខៀវ រដ្ឋា ជាអតីតមេឃុំប៉ោយប៉ែត តាមរយៈលោកទូច សាខន ដែលចំណុចនេះនឹងស្របតាមចម្លើយរបស់លោកទូច សាខន ដែលបានឆ្លើយនៅតុលាការកំពូលតាមកំណត់ហេតុចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ ២០០៥ ដែរ តែទាក់ទងនឹងការអះអាងនេះ លោកខៀវ រដ្ឋា បានដោះសរតាមកំណត់ហេតុចុះ ថ្ងៃទី១០ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០២ ថា ដីទាំង១៦ឡូត៍នេះ ខ្លួនមិនបានលក់ឱ្យប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ នោះឡើយ ហើយក៏មិនបានឱ្យលោកទូច

សាខន យកដីទាំងនេះលក់ឱ្យប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ នោះដែរ និងក៏មិនដែលបានទទួលថ្លៃលក់ដីទាំងនេះដែរ គឺបានត្រឹមតែបង្កើតគណកម្មការវាស់វែង ប៉ុណ្ណោះ ។

- យល់ឃើញថា តាមកំណត់ហេតុសួរតទល់ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ លោកទូច សាខន ក៏ដូចជាលោកសសម ដែរ បានឆ្លើយស្របគ្នាថា កិច្ចព្រមព្រៀងទិញ-លក់ដី ពិតជាបានបង្កើតឡើងមែន ហើយភាគីអ្នកទិញបានទទួលតែបង្កាន់ដៃប៉ុណ្ណោះ រីឯដីលក់គ្មានទេ និងម៉្យាងទៀតថ្វីត្បិតតែដីលោកសសម ដែលជាដីទំនាស់ ស្ថិតក្នុងគំរោងសម្រាប់លក់ឲ្យ ប្រជាជនមែន ក៏ប៉ុន្តែពុំទាន់បានធ្វើការវាស់វែង និងកំណត់ច្បាស់ថា ឈ្មោះណាត្រូវបានកន្លែងនៅឡើយ ដូចនេះទាំងចម្លើយលោកទូច សាខន ក៏ដូចជាចម្លើយរបស់លោកខៀវ រដ្ឋា ដែរ គឺ បានផ្តល់ផលប្រយោជន៍ឱ្យដល់ភាគីលោកសសម ជាភាគីចុងចោទហើយ ។

- យល់ឃើញថា មានភស្តុតាងដែលបញ្ជាក់ថា ដីទំនាស់ដែលមានទំហំ១៦ឡូតិ៍ ស្ថិតនៅក្នុងមូលដ្ឋានភូមិក្បាលស្ពាន ឃុំប៉ោយប៉ែត ស្រុកអូរជ្រៅ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ កាលពីមុនពេលមានទំនាស់ ដីនេះត្រូវបានលោកសសម ចូលធ្វើការកាន់កាប់ រុករានជំរះដី ហើយនៅក្នុង រវាងឆ្នាំ១៩៩៦-១៩៩៧ ក៏កើតមានទំនាក់ទំនងទិញ-លក់ រវាងលោកសសម និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដើម្បីយកដីនេះចែកចាយបន្តទៅឱ្យប្រជាជនចំនួន១៦គ្រួសារ ដែលជាភាគីដើមចោទ ដែលមានលោកទូច សាខន ជាអ្នកប្រមូលប្រាក់ថ្លៃលក់ពីប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ តែពុំមាន ភស្តុតាងថា លោកសសម ដែលជាម្ចាស់ដី បានទទួលប្រាក់ពីការទិញលក់នេះទេ ដូចនេះទំនាក់ទំនងគតិយុត្តក្នុងការទិញ-លក់ នេះមានត្រឹមតែការព្រមព្រៀងប៉ុណ្ណោះ តែមិនទាន់កើតមានអានុភាពសុពលផ្ទេរកម្មសិទ្ធិពីភាគីម្ចាស់ដីទៅភាគីអ្នកទិញនោះដែរ ដែលស្របតាមមាត្រា១៨២ នៃច្បាប់ភូមិបាលដែលប្រកាសឱ្យប្រើតាមក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ១០០ក្រ ចុះថ្ងៃទី១៣ខែតុលាឆ្នាំ១៩៩២ ភាគីលោកសសម នៅតែជាកម្មសិទ្ធិករលើដីទំនាស់នេះដដែល ។

- យល់ឃើញថា ការដែលលោកកោះ សំបៀន លើកឡើងនាសវនាការនេះថា មានសាក្សីដឹងឮច្បាស់លាស់ថាលោកទូច សាខន បានប្រគល់ប្រាក់ថ្លៃដីដែលប្រមូលពីប្រជាជនចំនួន៥៦០០បាត ឱ្យលោកសសម ជាការពុំត្រឹមត្រូវទេ ពីព្រោះថា តាមចម្លើយរបស់លោកទូច សាខន ផ្ទាល់ដែលបានឆ្លើយនៅតុលាការកំពូលតាមកំណត់ហេតុចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ថា ប្រាក់ដែលប្រមូលបានពីប្រជាជននោះ លោកបានប្រគល់ឱ្យលោកមេឃុំខៀវ រដ្ឋា ។

- យល់ឃើញថាលោកទូច សាខន ពិតជាបានទទួលប្រាក់ថ្លៃដីពីប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារមែន ហើយតាមចម្លើយរបស់លោកក្នុងកំណត់ហេតុចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០៥ ថា បានប្រគល់ប្រាក់នេះឱ្យទៅលោកមេឃុំខៀវ រដ្ឋា តែត្រូវលោកទៀវ រដ្ឋា ដោះសារមិនបានទទួលឡើយ ដូចនេះគប្បីតុលាការកំពូលរក្សាសិទ្ធិឱ្យប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ ក្នុងការប្តឹងទាមទារសំណង គឺបុគ្គលទាំងឡាយដែលបានទទួលផលនេះ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីកាលេខ១៩៩(ឈ)ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ពិតជាបានសម្រេចតាមការចង្អុលបង្ហាញនៃសាលដីកាលេខ២៩៩ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០០ របស់តុលាការកំពូលរួចហើយ តែភាពត្រឹមត្រូវនេះមានទៅលើតែចំណុចទាក់ទងនឹងដីទំនាស់ចំនួន១៣ឡូត៏ ដែលត្រូវបានទាមទារដោយតំណាងឈ្មោះកួត ឡា និងឈ្មោះកោះ សំបៀន តែប៉ុណ្ណោះទេ រីឯដីចំនួន៣ឡូត៍ទៀត ដែលត្រូវទាមទារដោយឈ្មោះកាត វិត ជាការសម្រេចលើសពីការចង្អុលបង្ហាញនៃសាលដីកាតុលាការកំពូលហើយ ព្រោះថា ក្នុងសំអាងហេតុសាល ដីការបស់តុលាការកំពូលបានចាត់ទុកថា សាលដីកាលើកទី១ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លេខ៦២(ច) ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ បានចូលជាស្ថាពរមានអានុភាពអនុវត្តចំពោះដីទាំង០៣ឡូត៏ នេះហើយ ដោយលោកកាត វិត មិនបានធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខឡើយ ដូចនេះបណ្តឹងទាមទារទាក់ទងនឹងដី៣ឡូត៏នេះ មានអានុភាពអាជ្ញាអស់ជំនុំហើយ ។

- យល់ឃើញថា សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីឡើងវិញ តាមសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ)ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៣ នោះពិតជាមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ខ្លះ ហើយខុសខ្លះ ។

ហេតុដូចនេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូភាគី

១-ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលើកទី២លេខ៤៦៤ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០២ របស់ឈ្មោះកួត ឡា ឈ្មោះកោះ សំបៀន តំណាងឱ្យប្រជាជន១៣គ្រួសារ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២-តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ១៩៩(ឈ) ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ លើកលែងតែកម្មវត្ថុទំនាស់ដី៣ឡូត៍ ដោយត្រូវបានសាលដីកា រដ្ឋប្បវេណីលេខ៧៤ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូលបានចាត់ទុកថាបាន ចូលស្ថាពររួចហើយ ។

៣-រក្សាសិទ្ធិឱ្យប្រជាជនទាំង១៦គ្រួសារ ដែលបានប្រគល់ប្រាក់ឱ្យទៅលោកទូច សាខន ក្នុងការប្តឹងទាមទារសំណងពីបុគ្គលដែលបានទទួលផលនេះ ។

៤-រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តី ដែលលោកសសម បានបង់នៅតុលាកាលកំពូលចំនួន១៩០០០៛ គឺៈ

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០៛ ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០៛ សម្រាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់ .

- ចំណាយក្នុងកិច្ចប្រគល់ដីកាកោះចំនួន១៥.០០០៛ សរុប១៩.០០០៛ ហើយតម្រូវឱ្យ ភាគីដើមចោទ សងប្រាក់ចំនួន១៩០០០៛ នេះទៅចុងចម្លើយវិញ ។

និងបងាប់ឱ្យបង់ពន្ធសមាមាត្រចំនួន១% តាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍

៥-សាលដីកានេះ ប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី១៩ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៥។